

Ár 2011, föstudaginn 24. febrúar, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Guðlaug B. Ólafsdóttir, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 99/2011**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 22. nóvember 2011, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 15. nóvember 2011. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. nóvember 2011, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 28. desember 2011. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. desember 2011, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir frá sóknaraðila bárust með bréfi, dagsettu 4. janúar 2012.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 24. febrúar 2011.

II.

Málsatvik.

Þann 31. júlí 2007 afhenti A ehf., FF víxil, samþykktan af A ehf., útgefinn og framseldan af B og ábektan af sóknaraðila. Víxill þessi var útfylltur (in blanco) að því er varðaði útgáfudag og gjalddaga en að fjárhæð kr. 10.000.000. Víxillinn var afhentur FF til tryggingar viðskiptum A við FF sem voru vegna innlendrar/erlendrar ábyrgðar nr. X. Byr sparisjóði var veitt umboð til að formgilda víxillinn með því að rita á hann útgáfudag og gjalddaga, yrði um vanskil að ræða af hálfu greiðanda ábyrgðarinnar og innheimta hann með venjulegum hætti. Víxilfjárhæðin mátti aldrei varða aðra skuld en á tilgreindri ábyrgð, auk vaxta og kostnaðar. Varnaraðili hefur nú tekið yfir skuldbindingar FF, skv. víxlínum, eftir sameiningu FF og varnaraðila þann 29. nóvember 2011.

Þann 9. ágúst 2007 veitti Icebank bankaábyrgð upp að DKK 5.000.000 f.h. A ehf. til tryggingar skilvísnum greiðslum samkvæmt lánasamningi X. Ábyrgðin var til 1. janúar 2010. C var lántaki og lánveitandi var L. Lánessamningurinn var gerður þann 28. ágúst 2007. Þennan sama dag, 9. ágúst 2007, gaf FF út samskonar ábyrgð vegna sama lánasamnings með sama gildistíma.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 15. nóvember 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst ógildingar ábyrgðartryggingar sem gefin var út skv. víxli þann 31. júlí 2007, að fjárhæð kr. 10.000.000. Krefst sóknaraðili lausnar þar sem ekki hafi farið fram greiðslumat sem kynnt hafi verið ábyrgðarmanni. Þá hafi engin upplýsingagjöf farið fram þegar til ábyrgðarinnar var stofnað, sbr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga. Auk þess hafi ekki verið tilkynnt um vanskil á fjárhagslegri skuldbindingu sbr. 5. gr. samkomulagsins.

Sóknaraðili vísar til þess að þrátt fyrir ítrekaða beiðni um að ábyrgðinni yrði aflétt hafi málið þvælst frá einum aðila til þess næsta. Þá hafi þeim á síðasta ári verið lofað því af hálfu R, sem hafi verið með málið í ágúst 2008 að hægt væri að taka persónulega ábyrgð sóknaraðila út, þar sem þetta væri „pro forma“ gagnvart hinum erlenda banka. Enn hafi þetta ekki fengist afgreitt og málið komið í hendur nýs aðila.

Sóknaraðili bendir á að L hafi alla tíð verið meðvitaður um gjaldprot S og tímamörk á kröfulýsingarfresti. Bendir sóknaraðili á að ábyrgðin hafi verið veitt af FF en síðan gefin út af S án vitundar ábyrgðaraðila. Ábyrgðin hafi verið í gildi til 1. janúar 2010 og sé því útrunnin.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað. Varnaraðili vísar til þess að samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, taki aðeins til þeirra tilfella þegar verið er að ábyrgjast skuldir einstaklinga, sbr. heiti samkomulagsins og 2. gr. þess. Vísar varnaraðili þessu til stuðnings til úrskurðar úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 21/2004 og dóma Hæstaréttar í málum nr. 169/2009 og 669/2010. Varnaraðila hafi því verið óskýlt að greiðslumeta og fylgja öðrum ákvæðum samkomulagsins.

Þá vísar varnaraðili til þess að honum hafi ekki aðeins verið óskýlt að fylgja ákvæðum samkomulagsins heldur hafi það beinlínis verið óheimilt að upplýsa sóknaraðila um stöðu A ehf. skv. 58. og 60. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að gildi ábyrgðar sóknaraðila á víxli sem A ehf. afhenti FF sparisjóði þann 31. júlí 2007.

Kröfur sóknaraðila byggja á samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga.

Aðilar hafa ekki rakið fyrir nefndinni með hvaða hætti ábyrgð sóknaraðila samkvæmt víxlinum hefur verið tengd við útgáfu þeirra bankaábyrgða sem getið er í atvikalýsingu, en eins og málið hefur verið lagt fyrir nefndina, verður ekki séð að atvik að þessu leyti skipti máli fyrir kröfur sóknaraðila um ógildingu ábyrgðarinnar með vísan til samkomulagsins.

Samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsett 1. nóvember 2001, tekur m.a. til þess þegar einstaklingur gengst í ábyrgð á víxli annars einstaklings, sbr. 2. gr. samkomulagsins.

Útgefandi umrædds víxils var A ehf. Af orðalagi 2. gr. samkomulagsins og heiti þess er ljóst að því er einungis ætlað að ná til ábyrgða á skuldum einstaklinga. Tekur það því ekki til ábyrgða á skuldum einkahlutafélaga sbr. úrskurð úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 27/2010. Því er ekki hægt að verða við kröfum sóknaraðila um beitingu á umræddu samkomulagi. Þá verður ekki séð að hægt sé að leysa sóknaraðila undan ábyrgð sinni með vísan til 36. gr. laga nr. 7/1936 um sammingsgerð, umboð og ógilda löggæringa.

Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að hafna kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 24. febrúar

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir

Ár 2012, föstudaginn 30. mars, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.